

Sorgmæddi förumaðurinn

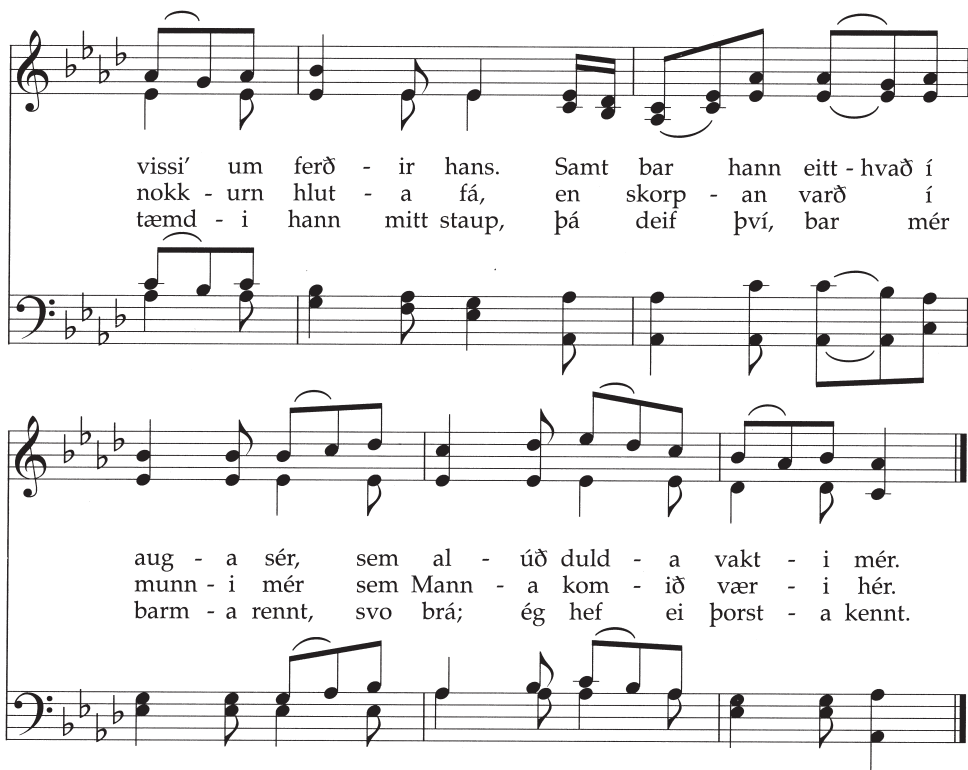
Friðsælt ♩ = 96-112

1. Á förn - um veg - i fá - tæk - an ég för - u -
 2. Eitt sinn er reidd - i ég máls - verð minn sá mað - ur
 3. Þá sá ég mann - inn mátt - laus - an, þar mik - ið

mann - inn hitt - i þann, er auð - mjúkt svo um
 orð - laust gekk hér inn í helj - ar - sárr - i
 vatn af klett - i rann sem ögr - un beisk í

að - stoð það, að aldr - ei neit - að gat um það.
 hung - urs - nauð, svo hon - um gaf ég allt mitt brauð.
 þorst - ans þraut og þar með straum - hratt burt - u flaut.

Ég spurði' ei neitt um nafn þess manns né nán - ar
 Hann bless - að - i og braut það þá og bauð mér
 Ég tók hann þar sem þjáð - ur kraup og þrisv - ar

vissi' um ferð - ir hans. Samt bar hann eitt - hvað í
nokk - urn hlut - a fá, en skorp - an varð í
tæmd - i hann mitt staup, þá deif því, bar mér

aug - a sér, sem al - úð duld - a vakt - i mér.
munn - i mér sem Mann - a kom - ið vær - i hér.
barm - a rennt, svo brá; ég hef ei þorst - a kennt.

4. Eitt kvöld með flóði' og fimbulvind
og fellibylinn hæst við tind
ég rödd hans heyrði' og brátt við brá
og bauð í húsaskjól mér hjá.
Ég vermdi, gladdi gestinn þann
og gekk úr rúmi fyrir hann,
á gólfi sjálfur lágt ég lá,
en leið sem Eden gisti þá.

6. Í fangelsi' undir dauðadóm
menn dæmdu' hann vægðarlausum róm.
Ég brýgslin lægði' og lygar þar
lyfti honum til virðingar.
Þá spurði' hann, mest sem reyndi mig:
"Hvort myndi' ég deyja fyrir sig?"
Í örvinglan, sem enn ei skil
minn andi sagði frjál: "Ég vil."

5. Við veginn nakinn, dauða nær
ég næst hann sá, og lífi fjær,
tók hjartslátt, öndun æfði hratt
og andann styrkti' um sárin batt
og dreypti víni' í voðans und,
þá varð hann heill á samri stund,
þar féll minn hroki' á fórnar stig,
en friður Drottins signdi mig.

7. Með örskots hraða af sér brá
hinn ókunnugi hulu þá.
Hans lófásár ei leyndu sér,
ó, Lausnarinn stóð þar hjá mér.
Hann mælti' og nafn mitt nefndi þar:
"Mitt nafn þú hófst til virðingar.
Slík góðverk verði grafskrift þín,
þú gerðir þau öll vegna mín."

Texti: James Montgomery, 1771–1854

Lag: George Coles, 1792–1858, alt.

Spámaðurinn Joseph Smith unni þessum sálmi heitt.

Sjá "History of the Church," 6:614–15

Matteusarguðspjall 25:31–40

Mósía 2:17